

Kl. 11:04

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Beslutningsforslag nr. B 57 er, som jeg læser det i hvert fald, et forslag, som omhandler emnet: Hvordan bliver børn påvirket, når en forælder kommer i fængsel, og hvordan imødekommer vi de særlige behov, som børn af fængslede selvfølgelig har?

Det er selvfølgelig meget indgribende i et barns liv at opleve, at en forælder – en mor eller far – eller en anden, som de har et nært forhold til, kommer i fængsel. Og det er selvfølgelig de samme problemer, der opstår, hvis det er en ældre søskende, en bedsteforælder, eller hvem man nu kunne forestille sig, men det tager det her forslag jo netop ikke højde for.

Der er jo rigtig mange børn, som er knyttet væsentligt mere til andre personer end lige deres forældre, og hvis det her forslag virkelig skulle sige, at det her er for barnets tarv, skulle der ikke have stået: Børn skal ikke straffes, hvis deres forældre blive straffet for kriminalitet. Så skulle der have stået, at børn, som er særligt knyttede til voksne, som skal i fængsel, ikke skal straffes. Vi lever jo i et samfund i dag, hvor der er mange sammenbragte familier. Kunne man forestille sig, at et barn, som har boet 15 år med en mand, som kommer i fængsel, vil have nøjagtig de samme behov, selv om manden ikke er barnets biologiske far? Det tager forslaget netop ikke højde for.

I B 57 er også et forslag om, at der udarbejdes en besøgsplan for børn af indsatte i løbet af den første uge. Jeg synes altså, at det er noget af det mest bureaukratiske og ufleksible forslag, jeg længe har set. Vi ved, at det at komme i fængsel har stor indflydelse på de indsatte – måske ikke for hærdede kriminelle, men for førstegangsindsatte har det bestemt indflydelse på deres opfattelse af dem selv, og det påvirker selvfølgelig også deres måde at kommunikere på. Det kan godt tage mere end 1, 2, 3 dage, måske op til 1 uge for den indsatte at finde ud af, hvordan de nye forhold er i fængslet, og særlig at tackle det at være sammen med sin familie og sine børn.

Ligeledes står der i B 57, at der skal være ret til at få besøg af børn, hvis en forælder er varetægtsfængslet. Jeg ved ikke, hvorfor man skriver det. Jeg har selvfølgelig kigget på, hvordan det er i dag, og jeg har fået oplyst, at en varetægtsarrestant har ret til besøg, så ofte forholdene tillader det, og det mener vi faktisk ikke kan stå mere klart. Der står også, at besøgstiden ikke må

være kortere end ½ time. Længerevarende besøg skal tillades i det omfang, forholdene tillader det. Varetægtsarrestanten, som er isoleret efter rettens bestemmelse, bør have tilladelse til udvidet besøg. Jeg synes egentlig, det står rimelig klart. Jeg mener også, man skal tillid til, at Kriminalforsorgen også godt kan tænke selv og få det her til at flyde. Det tror jeg er i alles interesse.

Med de bemærkninger kan vi ikke støtte forslaget.

Kl. 11:07

Formanden:

Der er korte bemærkninger, først fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 11:07

Morten Østergaard (RV):

I forhold til det første er det, som forslaget her drejer sig om, jo netop barnets tarv. Altså, hvad gør man for de indsattes børn, hvilke rettigheder skal de have? Det, vi beder om med besøgsplanen, er sådan set blot, at man forholder sig til, hvordan det skal gå, inden for den første uge, sådan at vi er sikre på, at der kommer fremdrift i det. Det handler sådan set ikke om mistillid.

Men det var mere det andet, jeg gerne ville bede hr. René Christensen om at forholde sig til, nemlig det omkring varetægtsfængsling. Er hr. René Christensen enig med mig i, at der er forskel på de rettigheder, der er for børn af indsatte, som er dømt, og børn af indsatte, som er varetægtsfængslede? Og bør lige præcis det forhold, at de her forældre jo ofte er blevet revet ud af børnenes tilværelse og varetægtsfængslet, men altså ikke er dømt for noget endnu, ikke netop tale for, at man faktisk styrker de rettigheder, som børnene til de forældre, der er varetægtsfængslede, har? Det er jo netop dér i starten, hvor det kan synes at være allervigtigst. Om det så er samlevende, eller hvordan det er, tror jeg man behandler dem fuldstændig ens i fængselsvæsenet.

Men det, som er afgørende, er altså, om det er rimeligt, at der ikke er de samme rettigheder for børn af varetægtsfængslede som for børn af dømte.

Kl. 11:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:08

René Christensen (DF):

For det første er varetægtsfængsel jo i en kortere periode, man er jo ikke varetægtsfængslet i flere år. En anden sag er jo også, at det, som det står her, drejer sig om børn på op til 18 år. Man kan